

PARAULES DE VIDA

Comencem 2023 en companyia de la Mare de Déu

En projectar un viatge o excursió, sovint ens preguntem: en companyia de qui? Perquè una bona companyia dona seguretat i confiança.

La Litúrgia ens convida a emprendre el camí de l'Any Nou 2023 en la millor companyia possible: la de Maria, Mare de Déu. Enguany seran també moltes les ocasions en què la nostra pregària eclesial serà presidida per la Verge Maria: normal també que així comencem l'any.

La pregària d'avui està amarada de Benedicció divina: *Que el Senyor ens beneeixi i ens guardi. Que ens faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de nosaltres.*

Quan ens adrecem confiadament al Senyor, ens adonem que Ell ens està mirant amb ulls d'amor misericordiós. El pietós costum cristià de beneir imatges, objectes, menjars, busca orientar-nos cap a Déu, l'únic que bé diu i bé fa. Els humans sí som capaços de bona dicció amb paraules i promeses molt ben dites, però només Déu ens beneeix i ens fa el bé.

Adreçant la mirada cap a Déu i veient la claror de la seva mirada amorosa, contemplem que, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill perquè obtinguéssim la condició de fills: què tenia d'especial aquella època perquè sant Pau parlés de temps amb plenitud?

No foren les circumstàncies històriques de fa 2.000 anys a Palestina les que aportaren especial condició favorable a l'esdeveniment iniciat a Natzarret i culminat a Bet-Lehem; va ser Déu qui, venint

al món fet-home, aportà plenitud a aquell moment històric.

Amb aquesta iniciativa divina s'activa definitivament el gran Projecte de Déu: recuperar-nos plenament a la condició de fills i rescatar-nos del viure sota la Llei que no podia donar-nos la plenitud que satisfà el cor de l'home.

D'aquesta condició de fills en tenim una prova que és també termòmetre: si en positiu deixem que en els nostres cors l'Esperit de Jesucrist s'adreci a Déu com a Abbà-Pare i ens faci tractar tothom com a germans.

També avui en l'Eucaristia preguem especialment per la Pau al món: l'any 1956 el papa Pau VI instaurava la celebració de la Jornada per la Pau el primer dia de l'any. Han passat més de sis dècades i ca-

da vegada es fa més necessari i urgent pregar per la pau, que en definitiva és do de Déu.

Avui a l'evangeli contemplem els pastors, veritables models de l'autèntic deixeble de Crist. Malgrat ser marginats en la societat del seu temps, en l'Economia de la Salvació tenen un lloc especial reservat per a ells.

Reben l'anunci de l'àngel del Senyor i acullen la Bona Nova que se'ls anuncia: «Us ha nascut un Salvador, el Messies, el Senyor» després anaren a Bet-Lèhem i ho comprovaren amb els propis ulls; això els permeté contar fidelment la seva experiència amb tant de goig que tothom es meravellava del seu testimoniatge; i finalment se'n tornaren a la seva feina glorificant Déu i lloant-lo.

Escotar Déu que ens parla mitjançant els seus àngels-missatgers; acollir la Bona Nova de Crist fent-ne experiència personal; transmetre l'Evangeli de les Benaurances vivint-lo amb testimoniatge de credibilitat; glorificar i lloar el Senyor des de la pròpia vocació personal: aquesta és la nostra missió personal i eclesial.

Emprenem avui el camí d'un Any Nou compartint solidàriament les alegries i esperances, les tristesses i angoixes de la gent del nostre temps, sobretot dels pobres i els qui sofreixen (*Gaudium et Spes*, núm. 1), perquè així tothom pugui tastar que la joia de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús (*Evangelii Gaudium*, núm. 1).

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La desigualtat social i la fam: la gran tragèdia d'avui

El missatge de la Doctrina social de l'Església és un missatge sempre vigent perquè és un missatge que convida, que invita, que exhorta... I ens convida a la justícia social i a la fraternitat, malgrat la desgràcia i la ignomínia de la guerra, del materialisme, del capitalisme despietat, generant més desigualtat, més precarietat, més exclusió dels que més pateixen el drama de la fam al món. La desigualtat, la fam i la pobresa continuen sent els reptes que impedeixen a més de la meitat de la humanitat viure dignament.

Estem convençuts que només des de la nostra trobada amb la realitat de la pobresa podem assolir la saviesa que ens

permeti complir amb la nostra missió. Busquem col·laborar en la transformació del nostre món. Aportar creativitat, esperança i compromís concret. A la nostra missió destaca el suport als qui necessiten la nostra mà per deixar de ser invisibles, per a no ser condemnats a l'oblit. Llitem contra la cultura de la indiferència que ens impedeix acabar amb la pobresa, la gana i la desigualtat.

Sembla que s'està imposant la idea que els pobres no són només responsables de la seva condició, sinó que constitueixen una càrrega intolerable per a un sistema econòmic que posa al centre els interessos d'alguns grups privilegiats. Un

mercat que ignora els principis ètics crea condicions inhumanes per a moltes persones que ja viuen amb mitjans molt precaris. S'assisteix així a la creació de noves trampes d'indigència i exclusió, produïdes per actors econòmics i financers sense escrúpols, sense sentit humanitari i de responsabilitat social.

Un estil de vida individualista és còmplice en la generació de pobresa i sovint descarrega sobre els pobres la responsabilitat de la seva condició. Però la pobresa no és fruit del destí, sinó conseqüència de l'egoisme. És decisiu donar vida a processos de desenvolupament en què es valorin les capacitats de tots, perquè

la complementaritat de les competències i la diversitat de les funcions donin lloc a una participació en comunitat.

Com diu el Papa: «Els voldria demanar que no em preguntin si hi ha pobres, qui són i quants són, perquè temo que aquestes preguntes representin una distracció o el pretext per apartar-se d'una indicació precisa de la consciència i del cor. No he explicat mai els pobres, perquè no es poden explicar: als pobres se'ls abraça, no se'ls explica. Se'ls promou a un desenvolupament humà i sostenible. No són números. Són persones, però més encara, germans i germanes nostres.»

Mn. Eduard Salinas Muñoz

PALABRAS DE VIDA

Empezamos 2023 en compañía de la Virgen María

Al proyectar un viaje o excursión, a menudo nos preguntamos: ¿en compañía de quién? Porque una buena compañía da seguridad y confianza.

La Liturgia nos invita a emprender el camino del Año Nuevo 2023 en la mejor compañía posible: la de María, Madre de Dios. Este año serán también muchas las ocasiones en las que nuestra plegaria eclesial será presidida por la Virgen María: normal también que así empezamos el año.

La plegaria de hoy está empapada de la Bendición divina: *El Señor te bendiga y te proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor.*

Quando nos dirigimos confiadamente al Señor, nos damos cuenta de que Él nos está mirando con ojos de amor misericordioso. La piadosa costumbre cristiana de bendecir imágenes, objetos, comidas, busca orientarnos hacia Dios, el único que bien dice y bien hace. Los humanos sí somos capaces de buena dicción con palabras y promesas muy bien dichas, pero solo Dios nos bendice y nos hace el bien.

Dirigiendo la mirada hacia Dios y viendo la claridad de su mirada amorosa, contemplamos que, cuando llegó la plenitud del tiempo, envió Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filial: ¿qué tenía de especial aquella época para que san Pablo hablara de plenitud del tiempo?

No fueron las circunstancias históricas de hace 2.000 años en Palestina las que aportaron especial condición favorable al acontecimiento iniciado en Nazaret y culminado en Bet-Lehem; fue Dios quién, viniendo al mundo hecho-hombre, aportó plenitud a aquel momento histórico.

Con esta iniciativa divina se activa definitivamente el gran Proyecto de Dios: recuperarnos plenamente a la adopción filial y rescatarnos del vivir bajo la Ley que no podía darnos la plenitud que satisface el corazón del hombre.

De esta condición de hijos tenemos una prueba que es también termómetro: si en positivo dejamos que en nuestros corazones el Espíritu de Jesucristo se dirija a Dios como Abba, Padre, y nos haga tratar todo el mundo como hermanos.

También hoy en la Eucaristía rogamos especialmente por la Paz en el mundo: en 1956 el papa Pablo VI instauraba la celebración de la Jornada por la Paz el primer día del año. Han pasado más de seis décadas y cada vez se hace más necesario y urgente rogar por la paz, que en definitiva es don de Dios.

Hoy en el evangelio contemplamos a los pastores, verdaderos modelos del auténtico discípulo de Cristo. A pesar de ser marginados en la sociedad de su tiempo, en la Economía de la Salvación tienen un lugar especial reservado para ellos.

Reciben el anuncio del ángel del Señor y acogen la Buena Noticia que se les anuncia: «Os ha nacido un Salvador, el Mesías, el Señor»; después fueron a Bet-Lehem y lo comprobaron con los propios ojos; esto les permitió contar fielmente su experiencia con tanto gozo que todos los que lo oían se admiraban de su testimonio; y finalmente se volvieron a su trabajo dando gloria y alabanza a Dios.

Escuchar a Dios que nos habla mediante sus ángeles-mensajeros; acoger la Buena Nueva de Cristo haciendo experiencia personal; transmitir el Evangelio de las Bienaventuranzas viviéndolo con testimonio de credibilidad; glorificar y alabar el Señor desde la propia vocación personal: ésta es nuestra misión personal y eclesial.

Emprendemos hoy el camino de un Año Nuevo compartiendo solidariamente las alegrías y esperanzas, las tristezas y angustias de la gente de nuestro tiempo, sobre todo de los pobres y quienes sufren (Gaudium et Spes, n.º 1), porque así todo el mundo pueda probar que la joya del Evangelio llena el corazón y la vida entera de quienes se encuentran con Jesús (Evangelii Gaudium, n.º 1).

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Festa del Reservat. Seminari Diocesà de l'Assumpció

El dilluns 7 de novembre se celebrà, com tots els anys al Seminari, la Festa del Reservat. S'aplegà el presbiteri diocesà, presidit pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal. Mn. Edgar Esteve, delegat de Litúrgia de l'arxidiòcesi de València, impartí una conferència sobre la Carta apostòlica *Desiderio desideravi*. A continuació, el Sr. Bisbe presidí l'Eucaristia concelebrada per molts preveres de la diòcesi i amb la participació de dos diaques permanents, Mn. Josep M. Folch i Mn. Juan Manuel Borràs, i el seminarista de la nostra diòcesi, Isael, acompanyat dels seus pares. També hi participaren un petit grup de fidels.

En aquesta Eucaristia, el Sr. Bisbe conferí el Ritu d'Admissió al seminarista Isael, que suposa un nou

pas en la vida dels seminaristes cap al sacerdocí a través d'un compromís en l'Església que acull els qui han demanat ser candidats al diaconat i al presbiterat.

L'homília fou eminentment eucarística i sacerdotal. El Sr. Bisbe la inicià recordant que aquesta festa entranyable fou instituïda pel beat Manuel Domingo i Sol. La vida sacerdotal només es comprèn quan està centrada en l'Eucaristia i es pren com a punt de referència. Per això, Mossèn Sol donà tanta importància a l'Eucaristia centre de la vida sacerdotal i el Sagrari ocupa el lloc principal en les esglésies. Som conscients de les necessitats de l'Església i del món, però som pobres i tenim només cinc pans i dos peixos. Li donem el poquet que tenim, però ho fem de tot cor, donant-li la nostra persona i la nostra vida, però sabem que Ell farà fructificar el nostre treball.

En acabar la Missa, es va fer l'exposició del Santíssim, i tots els celebrants i el Sr. Bisbe portant la custòdia, van desplaçar-se fins a la cripta, mentre cantaven cants eucarístics. En arribar a la porta d'entrada de la cripta, el Sr. Bisbe consagrà al Senyor el nostre Seminari. Vam tornar en processó a la capella, mentre pels passadissos del Seminari vam cantar: *Ave verum* i *Cantemos al Amor de los amores*. Després el Sr. Bisbe ens donà la benedicció amb el Santíssim. S'acabà la celebració amb una foto de família del Sr. Bisbe amb el presbiteri diocesà.

Tot seguit van compartir tots un dinar de germanor presidits i acompanyats pel Sr. Bisbe.

María Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

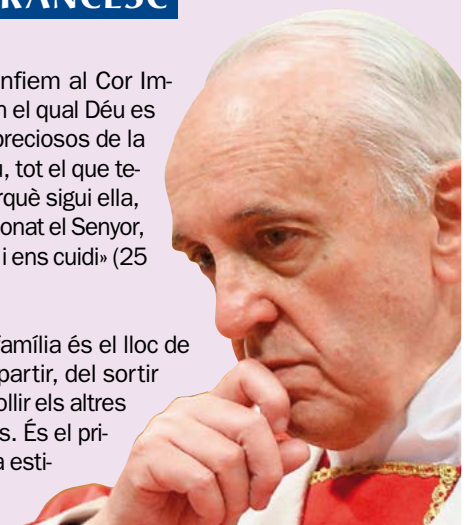

@Pontifex_es: «Mentre el soroll de les armes augmenta, els aliments disminueixen. Per això, no deixem de resar, de jejunar, de socórrer, de treballar perquè les senyes de la pau trobin espai en la jungla dels conflictes» (23 de juny).

@Pontifex_es: «Fa falta una misericòrdia infinita, com la del Sagrat Cor de Crist, per a remeiar tant mal i tant sofriment com veiem que hi ha en la vida dels éssers humans. Encomanem-nos a Ell i encomanem-li el món!» (24 de juny).

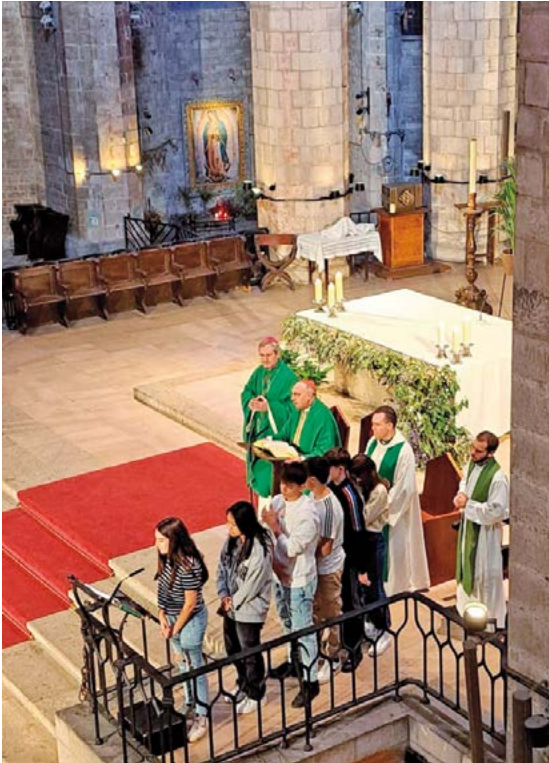
@Pontifex_es: «Confiem al Cor Immaculat de Maria, en el qual Déu es reflecteix, els béns preciosos de la fraternitat i de la pau, tot el que tenim i el que som, perquè sigui ella, la Mare que ens ha donat el Senyor, la que ens protegeixi i ens cuidi» (25 de juny).

@Pontifex_es: «La família és el lloc de la trobada, del compartir, del sortir d'un mateix per a acollir els altres i estar al costat d'ells. És el primer lloc on s'aprèn a estimar» (25 de juny).

El Col·legi Diocesà Sagrada Família peregrina a Barcelona

Després d'un parèntesi a causa de la pandèmia, el Col·legi Diocesà Sagrada Família ha tornat a organitzar la peregrinació que cada dos anys es porta a terme amb tot els alumnes del centre.

Diem peregrinació i no sortida, perquè en definitiva és això, és sortir de la comoditat del nostre dia a dia per trobar-nos amb el Senyor en l'Eucaristia en un lloc de peregrinació o bé en un lloc representatiu de la nostra fe. I en aquesta ocasió va ser en la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona. Van ser un total de 660 alumnes i profes-

sors els qui ens vam desplaçar fins allí, presidits per l'encara nostre bisbe, Don Enrique Benavent.

El primer acte del dia va ser l'Eucaristia, presidida pel bisbe Enrique i pel bisbe auxiliar de Barcelona, el bisbe Javier. Vam aprofitar aquesta celebració per donar gràcies a Déu pels anys de ministeri que el nostre bisbe ha estat al servei de la nostra diòcesi, vam pregar pel nou encàrrec que ha rebut i vam obsequiar-lo amb l'*Atlas lingüístic de la diòcesi de Tortosa*.

Després de l'Eucaristia, tots els alumnes i professors ens vam dirigir fins a l'escalinata de la Catedral per tal de fer la foto de grup, que a més d'un va

cridar l'atenció pel nombre del grup. I a partir d'aquell moment començava la segona part de la jornada, cada cicle, en funció de l'edat i del currículum, es desplaçava a indrets diferents per tal de dur a terme activitats més lúdiques i formatives. El Poble Espanyol, el Caixa Fòrum, Catalunya en miniatura, o una visita guiada per la Basílica de Santa Maria del Mar, van ser els llocs elegits per complementar la jornada. Després d'un dia ben carregat d'emocions i bona convivència vam tornar a Tortosa a darer hora de la tarda.

Mn. Tomàs Mor

José Luis Arín Roig, administrador diocesà de Tortosa

Amb la certesa que la Diòcesi de Tortosa ha quedat en Seu Vacant, el dia 12 de desembre s'ha reunit el Col·legi de Consultors de la diòcesi de Tortosa amb la finalitat d'escollir l'administrador diocesà.

Després de la invocació a l'Esperit Sant, s'efectua la votació, Mn. José Luis Arín Roig resulta elegit en prime-

ra votació, administrador diocesà, complint així el que mana l'article 238 del Directori per al Ministeri pastoral dels Bisbes *Apostolorum Successores*, de la Congregació de Bisbes.

El secretari del Col·legi de Consultors li preguntà si accepta l'elecció, i l'elegit l'accepta.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians.

3. □ Dimarts [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i màrtir; santa Genoveva (s. V), vg., patrona

de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà).

4. □ Dimecres [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ Dijous [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec,

125-136) i màrtir; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliàna, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

6. □ Divendres [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor, Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora).

7. □ Dissabte [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Pe-

nyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.

8. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), verge, a Brusselles; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

Solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu (A)

▶ Lectura del llibre dels Nombres

(Nm 6,22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Digues a Aarón i als seus fills: “Benèiu el poble d’Israel amb aquestes paraules: ‘Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s’apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau.’” Així interposaran el meu nom a favor del poble d’Israel, i jo el beneiré.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que Déu s’apiadi de nosaltres i ens beneeixi.*

Que Déu s’apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s’alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d’un cap a l’altre de la terra. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 4,4-7)

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d’una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l’Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

▶ Lectura de l’Evangeli segons sant Lluç (Lc 2,16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Betlèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d’aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. Després els pastors se’n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo; li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l’àngel abans que el concebés la seva mare.

▶ Lectura del libro de los Números

(Núm 6,22-27)

El Señor habló a Moisés: «Di a Aarón y a sus hijos, esta es la fórmula con la que bendeciréis a los hijos de Israel: “El Señor te bendiga y proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor. El Señor te muestre su rostro y te conceda la paz”. Así invocarán mi nombre sobre los hijos de Israel y yo los bendeciré.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Que Dios tenga piedad y nos bendiga.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 4,4-7)

Hermanos:

Cuando llegó la plenitud del tiempo, envié Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para rescatar a los que estaban bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filial. Como sois hijos, Dios envió a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: “Abba”, Padre!» Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por la voluntad de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,16-21)

En aquel tiempo, los pastores fueron corriendo hacia Belén y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, contaron lo que se les había dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que les habían dicho los pastores. María, por su parte, conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón. Y se volvieron los pastores dando gloria y alabanza a Dios por todo lo que habían oído y visto, conforme a lo que se les había dicho.

Cuando se cumplieron los ocho días para circumcidar al niño, le pusieron por nombre Jesús, como lo había llamado el ángel antes de su concepción.

COMENTARI

«Maria conservava aquests records en el seu cor»

Avui és el primer dia del nou any i no podem oblidar aquest fet en la nostra reunió festiva. Per això la primera lectura ens porta la benedicció del Senyor a tots nosaltres: *Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que et faci veure la claror de la seva mirada i s’apiadi de tu... Que el Senyor et doni la pau.* Beneir és invocar la protecció de Déu sobre la nostra vida. Déu vol el millor per nosaltres en aquest any nou. I avui tampoc no podem oblidar la jornada de la pau instituïda per sant Pau VI: el Senyor vol aquesta pau, ell ens la dona; nosaltres l’hem de fer realitat en la nostra vida. Tot això ho vivim en aquest ambient de Nadal: *Els pastors anaren a Betlem i trobaren Maria i Josep amb el nen a la menjadora:* aparentment res d’extraordinari; més aviat molta pobresa: un nen acabat de néixer però que es troba en un estable, que no és precisament el lloc ideal per acollir un nen acabat d’infantar. Però els pastors ho van veure amb ulls de fe; per això *els pastors van contar el que els havien dit d’aquest infant i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors.* Si tothom es meravellava és perquè els pastors havien descobert que aquell nen era el *Salvador, el Messies, el Senyor.* La fe va més enllà de les aparences humanes. I avui és sobretot la solemnitat de la Mare de Déu que és el títol més important de Maria. Per això, l’evangeli subratlla que *Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava.* Aprofundia en el misteri d’aquell infant. També sant Pau en la segona lectura parla del naixement del Fill de Déu, però posa de relleu que és fill d’una dona perquè l’encarnació és ben real: *Quan el temps arribà a la seva plenitud Déu envià el seu Fill, nascut d’una dona, nascut sota la Llei perquè obtinguéssim ja la condició de fills.* El Fill s’ha fet home perquè els homes esdevinguem fills de Déu. Avui recordem amb molt d’agraïment Maria i volem imitar la seva actitud: meditar en el nostre cor la immensitat de l’amor de Déu, la meravella d’un Déu fet home perquè aprenguem nosaltres a ser fills de Déu.

Mn. Jaume Pedrós